

ISTEN
EGYETLEN
NÉPÉNEK
ÖRÖME

1 Életige

2010. január

„Isten velük fog lakni, és ők az Ő népe lesznek”

Jel 21,3

Vegyük nagyító alá...

Isten ígéje ebben a hónapban megszólít bennünket: **ha a népéhez akarunk tartozni, hagynunk kell, hogy Ő közöttünk éljen.**

De hogyan lehetséges ez? Mit tegyünk, hogy már itt a földön megízleljük azt a végtelen örömet, amely Isten látásából fakad? Pont ezt nyilatkoztatta ki Jézus, éppen ezért jött: részesíteni akart bennünket abban a szeretetben, amely az Atyához fűzi Őt, hogy mi is az Ő szeretet-életüket éljük.

Mi, keresztények már mostantól kezdve élhetjük ezt a mondatot, és Isten közöttünk lehet. Azonban vannak bizonyos feltételei ennek: **Isten akaratát kell követnünk; úgy kell szeretnünk, mint Jézus; a kölcsönös szeretetben; a gondolatok és az érzelmek egysége által juthatunk el a szív egységére, „mely jelenvalóvá teszi közöttünk Isten Fiát”.**

Mindez megvalósul Jézusban, aki nemcsak a történelem egy adott korszakában élt, hanem **továbbra is jelen van azok között, akik a kölcsönös szeretet új törvénye szerint élnek, vagyis azon norma szerint, amely egy néppé teszi őket, az Isten népévé. Ez az életige tehát sürgető felhívás, keresztyének számára, hogy szeretetünkkel tanúságot tegyünk Isten jelenlétéről.**

Jézus tanításából megtudjuk, mit kell tennünk, hogy Isten közöttünk lakjon: „Ha szeretjük egymást, bennünk marad az Isten”.

Tartozunk bár különböző egyházi közösségekhez, elsősorban ránk, keresztyénekre vár a feladat, hogy bemutassuk a világnak az egyetlen népet sokféle nemzetből és kultúrából, nagyokból és kicsikből, betegekől és egészségesekből. Azt a népet, amelyről el lehet mondani ugyanazt, mint az első keresztyénekről:

„Nézd, mennyire szeretik egymást; készek az életüket adni egymásért.”

Történet egyszer, hogy...

Ernesto
(Karibi-szigetek)

Egyik nap Daxellel, aki szintén „Gyerekek az egységért” csoportunkhoz tartozik, elmentünk az egyik ismerős lány 15 éves születésnapját ünnepelni. Házuk nagyon messze volt, sokat kellett gyalogolnunk. Ünnepek között egyszer csak hangos nevetés tört ki. Én is szórakozni szerettem volna, tehát kíváncsi voltam, hogy mi történik. A ház erkélyéről sokan nevettek egy részeg emberen, aki nem bírt lábra állni. Rögtön hívtam Daxelt, aki nem vetett számot a helyzettel, hogy jöjjön le velem. Közéledve hozzá láttuk, hogy egy erős, robusztus emberrel van dolgunk, akit segítettünk lábra állítani. Néhányan lekiabáltak, hogy hagyjuk ott, mert ő mindig ennyire részeg. **De számomra ő Jézus volt és kész.** Nagyon örült és megköszönte nekünk a segítségét, de azt válaszoltam, hogy „Istennek mondjon köszönetet!”. Mikor felmentünk újra az ünneplőkhöz, mindenki ámulattal nézett ránk és megtapsoltak minket. Örültünk, hogy tanulságot tehetünk arról a szeretetről, ami mindenkihez elér.

Írd le te is a tapasztalataidat itt:
www.teens4unity.net